

cerede Medlem ikke fik læst sidst. Jeg hører ogsaa, at de 25's Parti har sat denne Biece saa højt, at de har udsyldt en hel Aften med Oplæsningen af den. De have ligesom brugt den som Aftenunderholdning. Jeg kan ikke se andet, end at jeg bliver nødt til at føje det cerede Medlem i at foranstalte en ny Udgave, naar Skriftet er saa efterspurgt. Da jeg nu har faaet Ordet, kunde jeg have lyst til at gøre en lille Bemærkning til et Ord, som blev omtalt af det cerede Medlem fra Møen (Bojsen) og af det cerede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard). Det var for Resten Latin, men det lærde Medlem fra Møen maa undskylde, det kan jeg ikke; men det var omtrent paa Dansk det samme som: „Det er uigennemførligt“. Jeg kunde have lyst til at se lidt nærmere paa denne Uigennemførlighed. Det er nemlig noget, vi have hørt saa forfærdelig tit i den sidste Tid; men det er i Virkeligheden ikke nær saa kunstigt, som det ser ud til. Men det cerede Medlem har den fine Naade at faa det frem paa, at han laver selv Uigennemførligheden først, og saa kommer han og præsenterer dette Fabrikat for Publikum og siger: „Der kunne I se, den er til Stede, og derfor kunne vi ikke gøre noget derved.“ Da vi vare i Udvalg — vi have jo undertiden haft Udvalgshemmeligheder lidt fremme, hvad jeg for Resten ikke holder af; og der er sat store Reforder i den Henseende . . .

Formanden (Clausen): Naar det cerede Medlem ikke holder af det, synes jeg ikke, det er værd for ham at komme ind derpaa.

Leth-Gspensen: Jeg holder ikke af i Almindelighed at komme ind derpaa, men der er en lille Smule, der et ret oplysende, og det er kun en lille Smule i Forhold til, hvad der hidtil er præsteret, saa jeg antager, at Formanden vil lade Naade gaa for Ret . . .

Formanden (Clausen): Det er ikke i Almindelighed tilladt cerede Medlemmer at omtale i Tinget, hvad der passerer i Udvalgene, og jeg vil haabe, at dette saa vidt muligt vil blive holdt efterretteligt for Fremtiden.

Leth-Gspensen: Maa jeg spørge Formanden — jeg forstod det ikke ganske rigtig — om det overhovedet aldeles ikke er tilladt her at berøre noget af, hvad der foregaa i et Udvalg, eller om det kun er, at man ikke ret meget maa berøre det?

Formanden (Clausen): Kun naar den mest bydende Nødvendighed fordrer det, er det tilladt. I Almindelighed er det ikke tilladt.

Leth-Gspensen: Ja, ja, jeg tør ikke paastaa, at det er absolut bydende nødvendigt at komme ind paa . . .

Formanden (Clausen): Det behøver det cerede Medlem heller ikke at paastaa. Der kan ikke disputeres mere derom.

Leth-Gspensen: Jeg bøjer mig absolut for Formanden, selvfølgelig! Og da det var det sidste Punkt, som jeg skulde ind paa under denne Forhandling, kan jeg for øvrigt nu med det samme slutte. Jeg vil dog endnu, inden jeg slutter, gøre den højt cerede Formand en Undskyldning, fordi jeg meget mod min Vilje er kommen til at støde an mod hans Klokke. Det er første Gang i den korte Tid . . .

Formanden (Clausen): Det cerede Medlem behøver ikke at gøre Undskyldninger. Han har kun at rette sig efter Formandens Anthydninger.

Leth-Gspensen: Vel! jeg skal saa, idet jeg slutter, love for Fremtiden at gøre mig de yderste Anstrengelser for, naar jeg faar Ordet, ikke alene at bøje mig for Formandens Ordre, men ogsaa for, hvad jeg ved, han ønsker, idet jeg haaber, at Formanden da maaste en skønne Dag vil sige til mig: „Tag Haanden ned, jeg har selv været menig!“

B. Holm: Naar jeg atter paa dette Tidspunkt skal lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed, forinden Sagen gaar til Afstemning, saa er Grundten dertil ganske naturligt den Opmærksomhed og Interesse, som de af mig stillede Vædringsforslag have vaakt her i Salen mod Slutningen af Sagens Behandling. Jeg tør maaste nok sige, uden at det derfor med Grund kan siges, at jeg er ubesteden, at jeg har næret en overordentlig stor Interesse for denne Sag, og at jeg har gjort alt, hvad mine Evner og Kræfter kunde gøre for at bringe denne Sag til det bedst mulige Resultat og navnlig til det Resultat, som jeg anser det for rigtigst at bringe den til, nemlig til fuld Overensstemmelse med Grundlovens § 32. Jeg fik imidlertid hurtigt det Indtryk, at 137 Kredse, som Børgerne have Ret til at faa, naar Grundloven skulde opfyldes, det vil man ikke give dem. Man vil med andre Ord ikke